

Oponentský posudek magisterské diplomové práce

Název práce: Užité umění první třetiny 20. století na odborných školách v Turnově, Jablonci nad Nisou a Železném Brodě

Autorka práce: Bc. Kristýna Fendrichová

Vedoucí práce: doc. PhDr. Pavel Šopák, Ph.D.

Užité umění první třetiny 20. století na odborných školách v Turnově, Jablonci nad Nisou a Železném Brodě, tak zní celý název diplomové práce Kristýny Fendrichové. Nejprve si dovoluji vyzvednout klady předkládaného textu. Práce je napsána čtivě, bez pravopisných chyb a překlepů, přitom obsahuje množství faktografických údajů. Ty diplomantka čerpala z obsáhlé literatury, pramenů, ale evidentně (soudě dle katalogu), také z konzultací s odborníky. Text celkově působí, že studenta téma obsáhla a je si v něm v dobrém slova smyslu jista.

K práci mám nicméně některé výhrady. Po formální stránce nedodrhuje studentka striktně citační normu (například nesprávné použití zkratky „et al.“ (pozn. 9, 11, 12 atd.), nesprávné citování diplomových prací (např. pozn. 14), nesprávné citování katalogů výstav (např. pozn. 12). Tyto výtky však nejsou z mého pohledu příliš podstatné. Více problematické se mi zdají některé koncepční věci:

1) Nepochopil jsem například už samotný výběr daných škol, proč si diplomantka z řady institucí vybrala právě tyto. Text není postaven jako komparace vybraných škol a ani jiný klíč jsem ve výběru nenašel.

2) Práce se má zabývat první třetinou 20. století a nevím, proč zrovna touto etapou. Nevyjasněnost podtrhují také kapitoly o dějinách jednotlivých škol, které se v podstatě věnují jejich celé existenci, ve dvou případech tedy hluboko do 19. století a na pomyslné časové ose naopak až do dnešních dnů.

Celá práce pak „vrcholí“ kapitolami 4.1., 4.2. a 4.3., které mají ukázat „výtvarný vývoj“ tvorby na jednotlivých školách. Je pravdou, že tak jak je práce postavena, nejsou tyto kapitoly nutně nejdůležitější částí diplomové práce, i tak se mi ale rozbor tvorby zdá málo

přesvědčivý a málo konkrétní. Přičemž na jmenovaných školách působil například Jaroslav Brychta či Stanislav Libenský, tedy přední osobnosti oboru. Jednoduše bych poslední kapitoly čekal mnohem konkrétnější a propracovanější.

Nevyjasněnost koncepce celé práce je pak zřejmá ze závěru, kde v podstatě nenalezneme shrnutí výsledků bádání v konkrétní podobě, ale něco jako „úvod na konci“.

Výsledná známka bude záležet na průběhu obhajoby, práci nicméně doporučuji k obhajobě a navrhuji ji hodnotit stupněm **C**

V Olomouci 15. ledna 2017

Mgr. Lukáš Bártl, Ph.D.